

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: **Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr.** — Inscrycja oś wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 16. stycznia. W gminie włości Synowudzko wyżne, obwodzie stryjskim założono szkołę trywialną a na uposażenie jej obowiązala się rzeczona gmina po wieczne czasy każdoczesnemu nauczycielowi płacić rocznie kwotę 170r. m. k. w gotówce w kwartalnych ratach z góry, posprawić potrzebne sprzęty, utrzymywać je równie jak nowo wystawiony na gminnem pastwisku pod liczb. 7822 budynek szkolny zawsze w dobrym stanie i załatwiać potrzebną przy szkole posługę.

Właściciel majątności Synowudzka Włodzimierz Borkowski kazał swemu pełnomocnikowi na opał mającej się założyć trywialnej szkoły zaasygnować z lasów dominialnych na przeciąg 6. po sobie następujących lat 78 fur miękkiego paliwa a gmina zobowiązała się zwieźć je i porąbać. Następnie oświadczyła gmina, że jeśliby po upływie sześciu lat dominium nie chciało dalej asygnować drzewa na opał dla tamtejszej szkoły, tedy gmina postara się zakupić je własnym kosztem, zwieźć dla szkoły i porąbać.

Okazaną temi składkami pożyteczną dążność ku rozszerzeniu elementarnej nauki ludu podaje niniejszem c. k. namiestnictwo z zasłużonem uznaniem do wiadomości powszechnej.

Sprawy krajowe.

(Fundusz na szpital w Złoczowie.)

Złoczów, 1. stycznia. Na założenie szpitalu w Złoczowie wyprawiony był na d. 28. z. m. teatr pod dyrekcją p. Teofila Borkowskiego, z którego czysty dochód 368 złr. 12 kr. służyć będzie na fundusz wystawienia przytułku dla chorych. Władza obwodowa podając wykaz tych, którzy się do zasilenia funduszu tego swemi łaskami przyczynili, składa im oraz podziękowanie w imieniu ludzkości.

Złożyli: Panowie Grubenthal 10r., komisarze obwodowi: Papée 3r., Mandyczewski 3r., Fontana 3r., conceptowy prakt. namiestnictwa Lachowski 3r.10k., konc. prakt. namiestnictwa Lachowski 1r.30k., sekretarz obwod. Scherschnik 1r.30k., registr. obwod. Halbhuber 2r., kanceliści obwodowi Zelazowski 1r.30k., Klimaszewski 1r.30k., inżynier Zopoth 3r., celowie budownictwa Mrozek 1r.30k., Matola 2r., lekarz obwod. Kratter 3r., inspektor podatkowy Borecki 2r., podinspektor Giela 2r., prezes obwod. sądu Körber 2r., radzca sądu Stecher 5r., radzca sądu Antoniewicz 1r.30k., subst. prokurator państwa Czajkowski 1r.30k., adjunkt rady sądowej Manasterski 1r.30k., auskultant Smoliński 1r.30k., auskultant Walicki 1r.30k., adwokaci krajowi: Wesolowski 5r., Blotnicki 5r., Skalkowski 4r., Rechen 4r., Mijakowski 4r., Warteresiewicz 3r., kanonik Major 2r., wikary Kiernik 2r., katecheta Kaspowicz 1r.30k., g. k. proboszcz Lewicki 1r.30k., c. k. kapitanowie: Wellikow 3r., Lika 1r.30k., nadporucznik Gabor 1r.30k., porucznicy: Schumacher 1r.30k., Dworzak 1r.30k., Schneider 1r.30k., porucznik zandarm. Peschl 2r., adjunkt powiat. Kaudelka 2r., aktuarysz powiat. Mühl 1r.30k., przełożony gminy Passerli 2r., sekretarz gminy Nowosielski 1r.30k., cbyrurg Gottlieb 2r., nadkomisarz straży finans. Tinz 3r., komisarz straży finans. Mataushek 2r., komisarz drogowy Gerzabek 1r.30k., Juda Funkenstein 25r., Wolf Schwager 20r., Juda Landau 12r., Izak Schwager 5r., Berman Auerbach 5r., Perlmutter 5r., Opperer 5r., Łekawski 5r., Buditschek 5r., Furst 5r., Burstyn et Halberthal 4r., Pandyk 4r., Berman Landau 4r., Nathan Funkenstein 3r., Abraham Amper 3r., Ozyasz Zukerkandel 2r., Berl Lauer 2r., Kisil Wolf Korkes 2r., Josel Grosskopf 2r., Andreas Gottwald 3r., Pettesch 3r., pani Lewandowska 3r., Kukawski 3r., Gürtler 3r., Wodnicki 1r.30k., Słomkowski 1r.30k., pni Łekawska 1r.30k., Miksiewier 1r., hrabia Ozarowski 5r., hrabina Ozarowska 3r., Malczewski 6r., Augustynowicz 6r.2k., Steinwurz 5r., Kaźmirz hrabia Dzieduszycki 20r., Łodyński 5r., Januszewski 5r., Torosiewicz 3r., Thullie 2r., Obertyń-

ki 1r.30k., Hausner et Schnell 30r., dr. Kallier 4r.30k., dr. Zucker 3r., Abr. Roth 5r., Wolf Jampoler 5r., Abr. Roth junior 4r., Asriel Roth 3r., Abr. Menkes 3r., Mojżesz Roth 2r. Mieszkańcy powiatu Gliniańskiego 25r., powiatu Radziechowskiego 15r., powiatu Łopatynskiego 7r.30k., powiatu Oleska 9r., do kasy teatralnej wpłynęło 6r.30k., pp.: Białobrzęski 5r., Kielanowski 10r., Weber z Bunina 5r., panna Julia Fontana 1r.30k., c. k. nadlekarz Hartmann 1r.30k., oficyał magazynu Lazariowich 1r.30k., główna suma 465r.12k. Z tego dyrektorowi Teofilowi Borkowskiemu stypulowaną kwotę wynagrodzenia 100r., zostaje przeto czystego dochodu 365r.12k., właściciel dóbr Krasnego p. Gnoiński złożył później 3r., a zatem ogółowa suma wynosi 368r.12k. m. k.

Złoczów, 29. grudnia 1857.

(Żałoba dworska. — Składka na ilirską kapitułę w Rzymie.)

Wiedeń, 23. stycznia. Z najwyższego rozporządzenia została od dnia dzisiejszego przywdziana żałoba dworska na cześć Jego królewicz. Mości ś. p. Wielkiego księcia badeńskiego, Ludwika, i noszona będzie przez 10 dni, to jest włącznie aż do 1. lutego bez odmiany.

Agram, 6. stycznia. Na prośbę Jego Eminencyi kardynała arcybiskupa Jerzego Haulik v. Varallya raczył Jego c. k. apostolska Mość przyzwolić najlaskawiej zbierać w monarchyi austryackiej dobrowolne składki na iliryską kapitułę ś. Hieronima w Rzymie. Jego Eminencya wydał też pod dniem 12. czerwca 1857 okolnik do wszystkich kroacko-slawońskich i dalmatyńskich biskupów, aby korzystając z najwyższego przyzwolenia monarszego rozpisali składki w swych dyecezyach.

Jego Eminencya sam ofiarował temi czasy z zwykłą sobie szczodrocią 12.000 złr. w obligacyach indemnizacyjnych na muzeum a po 4000 złr. na matycę i historyczne towarzystwo w Agramie.

Ameryka.

(Ujęcie Walkera. — Raport komandora Paulding.)

Nowy York, 2. stycznia. Jenerał Walker skończył już po raz drugi swoją rolę. Według instrukcyi otrzymanej od rządu udał się komandor Paulding na wiadomość o wylądowaniu Walkera w Punta Arena, fregatą Stanów zjednoczonych „Wabash“ w to miejsce, wylądował natychmiast w 350 ludzi i wezwał Walkera, ażeby się poddał. Kapitan angielskiego okrętu wojennego „Brunswik“, oznajmił przedtem jeszcze, że ma zamiar zmusić Walkera do ustąpienia, jeźliby komandor Stanów zjednoczonych nieuczynił tego. Gdy Walker i ludzie jego dowiedzieli się o tem, postanowili wszyscy raczej zginąć w walce, niżli poddać się Anglikom. W tym zamiarze urządzili minę z całej swej amunicyi, i mieli stanowczy zamiar wysadzić Anglików w powietrze, jak tylko wysiądą na ląd. Gdy jednakże komandor Paulding wysadził na ląd swoich ludzi i wezwał Walkera do poddania się, zdjął Walker ze łzami w oczach swoją banderę i poddał się.

Komandor Paulding powiada w swoim raporcie, datowanym z Aspinwall 15. grudnia: „Uważając jenerała Walkera i jego ludzi za bandę napastników, która uszła czujności urzędników naszych, i w rozbójniczym zamiarze opuściła wybrzeża nasze, niemogłem inaczej uczynić zadość ustawom i ocalić honoru naszego kraju, jak tylko rozbrojeniem jej i odesłaniem napowrót na terytoryum Stanów zjednoczonych. Dopelniając tego czulem całą odpowiedzialność mego postępku i oczekuję z ufnością usprawiedliwienia ze strony rządu. Jenerał Walker domagał się prawnego postępowania względem wszystkich osób i rzeczy znajdujących się na jego okręcie. Bez prawa jednak i bez upoważnienia wylądował sam w 50 ludzi u ujścia rzeki Colorado, opanował fort Castillo nad rzeką San Juan, zabrał paropływy i towary kilku kupcom jadącym w głąb kraju, zabijał ludzi i spokojnych mieszkańców zabierał w niewolę wysetając do 40 mężczyzn, kobiet i dzieci paropływem „Morgon“ do zatoki San Juan del Norte. Czyniąc to bez żadnego upoważnienia dopuszczali się ci ludzi rabunku i morderstwa, i musieli być uważani za korsarzów; zaczęli niemogą też domagać się innego postępowania. Tak ludzkość jak i prawo, sprawiedliwość i honor narodowy żądały ówczesnie rozprószenia tej rozbójniczej bandy.“

Sprawę tę wziął już pod rozwagę gabinet washingtonski. Chociaż co do uwięzienia Walkera nietrzywał się komandor ściśle otrzymanych instrukcyi, zdaje się przecież, że ze względu na stosunki, jakie zachodziły przytem, zostanie krok ten zupełnie uspra-

wiedliwiony. Walkerowi ma być pozostawiona wolność osobista, ale zdaje się, że zostanie mu wytoczony proces za naruszenie praw neutralności.

Hiszpania.

(Mianowania. — Bank w Korunnie.)

Gaceta ogłasza królewskie dekreta, któremi generał-leitnant Filipe Rivero złożony jest z funkcji generał-dyrektora piechoty, a feldmarszałek Felix Alcalá Galiano z funkcji generał-dyrektora kawalerii. Tego samego dnia zostali mianowani generał-leitnant Manuel Pavia y Lacy, margrabia Novaliches, generał-dyrektorem piechoty, a generał-leitnant Joaquín Armero, generałny kapitan starej Kastylii, generał-dyrektorem kawalerii. — Królewskiem rozporządzeniem pozwolono na założenie w Korunnie banku papierów publicznych. Przywilej tego banku postanowiony jest na lat 25, kapitał na cztery miliony realów (w 2000 akcyach każda po 2000 realów.)

Anglia.

(Nowiny dworu. — Sprawa kompanii indyjskiej. — Feruk Chan odjechał.)

London, 20. stycznia. Najwyższy urząd szambelański wydał wczoraj urzędowy program ślubnej ceremonii. Wszyscy co będą na ślubie, mają znajdować się o 11. godzinie w pałacu St. James. Zagraniczni księżąta zajmą w kaplicy osobną estradę, a dwór ich pozostanie w głównej nawie kościoła. Królowa, po swem do pałacu przybyciu udaje się do królewskiej sali, narzeczona z swym ojcem i Królem belgijskim do apartamentu dla nich przeznaczonych, a narzeczony z swym ojcem osobno do innego. W tronowej sali tymczasem zjeżdżają się dwór cały.

— Do dziennika *Pays* donoszą: Dyrektorom wschodnio-indyjskiej kompanii ogłoszono urzędownie, że według bilu, który rząd chce parlamentowi przedłożyć, mają odkupić im prawa, stosownie do tych warunków, jakie w 1833 roku ustanowiono aktem parlamentu. Po otrzymaniu tego ogłoszenia, oświadczyli dyrektorowie rządowi, że temu rozporządzeniu zamierzają się sprzeciwić wszelkimi prawnymi środkami; z archiwów kompanii kazali zestawić wszystkie akta, których mogą użyć na obronę swej administracji, a winę indyjskiego powstania chcą zwrócić od siebie na innych.

— Feruk Chan udał się dnia 17. b. m. do Paryża a saski poseł przy tutejszym dworze przybył tu z Niemiec z powrotem.

Francya.

(Mowa Cesarza przy zagajeniu ciała prawodawczego w zupełności. — Zniesienie dzienników. — Wiadomości bieżące. — Śledztwa zamachu.)

Paryż, 20. stycznia. Mowa Cesarza Napoleona przy zagajeniu ciała prawodawczego, znana po części z dłuższych dwukrotnie przytoczonych ustępów jest w zupełności treści następującej:

„Panowie senatorowie i panowie deputowani!

Co roku przy otwarciu Izby zdaję wam sprawę z tego, co się stało podczas waszej niebytności, i wzywam waszej pomocy do tego, co należy uczynić w przyszłości.

Od zeszłego roku postępował rząd stale na drodze postępu, unikając wszelkiej próżnej ostentacji. Utrzymywano niekiedy, że chcąc rządzić Francją, potrzeba od pory do pory podsycać ducha narodowego tem, co w oczy bije. Ja przeciwnie mniemam, że dość jest poświęcać się wyłącznie dobremu, aby pozyskać zaufanie kraju. Rząd starał się też po prostu to tylko uczynić we wszystkich gałęziach administracji, co według stosunków bieżących największy rokowało pożytek.

Aby podnieść rolnictwo dozwolono ponownie dystylować i wywozić zboże. Wsparcie banku wzmocniło kredyt ziemski, a rozpoczęły się już także roboty około wysuszenia bagnisk w niektórych stronach kraju.

W dziedzinie robót publicznych osiągnięto następujące rezultaty: 1330 kilometrów kolei żelaznej otwarto w r. 1857 obrotowi publicznemu, a na 2600 kilometrów udzielono nowej koncesyi, pobudowano nowe gościńce wojskowe, basen w St. Nazare i kanał z Caen połączono z morzem dla ułatwienia żeglugi, podjęto gruntowne studia. aby zapobiedz powodziom, ulepszone porta krajowe mianowicie w Hawrze, Marsylii, Tulonie i Bayonne. na północy i wschodzie Francyi dobyto znacznych zapasów kamiennego węgla, w Paryżu inaugurowano pałac Louvru a w Vincennes dom przytułku, nakoniec w wielkich miastach, jak w Lugdunie otwarto po raz pierwszy od długich stuleci całe dzielnice światłu i słońcu, a w całej Francyi powstają albo zupełnie nowe albo z dawnych gruzów odbudowywane gmachy kościelne.

Nauki po zakładach publicznych rozwijają się obok nauk wolnych, nad którymi czuwa opieka prawa. W r. 1857 wzrosła liczba uczniów w liceach na 1500. Podniesione pod względem moralnym i religijnym nauki nakłaniają do studyów humanitarnych i innych pożytecznych umiejętności. Kolegium francuskie (*Colege de France*) uległo nowej organizacji. Nauki początkowe rozszerzają się z coraz większym skutkiem.

Życzeniem jest rządu, aby zawady wolności wyznań w zupełnej swej zachowało się mocy, nie zapominając jednakże o tem, że do religii katolickiej przynależy większa część Francuzów. Nigdy też religia ta nie używała większej wolności i większego szacunku. Koneylia prowincjonalne zbierają się bez wszelkiej przeszkody, a

biskupi mogą w całej pełni wykonywać obowiązki swego świętego urzędu.

Wyznanie luterskie i reformowane jakoteż Izraelici doznają równego wsparcia i równej opieki rządu.

Powszechna drożyzna zniewoliła nas już w zeszłym roku podwyższyć płace najmniej wyposażonych urzędników. Podniesiono także żołd żołnierzy i gazę niższych oficerów. Budżet na rok 1859 powiększa dochody administratorów parafianych, profesorów, nauczycieli i sędziów pokoju.

Z powziętych środków dobroczynnych podnoszą rozszerzenie towarzystw wzajemnej pomocy, pomnożenie kantonalnych lekarzy na prowincyi, i założenie garkuchni oszczędnych po różnych miastach. Rozdzielono także milion franków, aby przyjść w pomoc okręgom, których najmocniej dotknęło chwilowe zaamowanie pracy.

Budżet na r. 1859, który wam będzie przedłożony, wykazuje nadwyżkę. Kasa umorzania długu rozpcenie też na nowo czynności, zamknie się wielka księga rachunków, a ciężki dług umniejszy się choć w części.

Handel ucierpiał znowu i doznał niejakich trudności w swym obrocie, wszakże stałość, jaką umiał zachować w pośród powszechnego przesilenia, jest w oczach wszystkich chwałą dla Francyi i usprawiedliwia zasady ekonomii politycznej, które doradził rząd co do handlu, finansów i kredytu.

Wzrost stałych i niestałych dochodów państwa wydał w ciągu upłynionego roku sumę 30 milionów franków.

Z pomiędzy różnych projektów ustaw, które wam przedłoży ministerjum, wymieniam ustawę co do patentów, przeznaczoną ułatwiać spłaty uboższym właścicielom przywilejów, dalej nowy wojskowy kodeks dla marynarki, tudzież wniosek co do sposobu użycia 20 mil. fr. pozostałych z robot przedsięwziętych dla ubezpieczenia miast od powodzi.

Algierja połączona z Francją nowym drutem telegraficznym, widziała jak wojska nasze podbiciem Kabylii nową okryły się chwałą. Ostatnia tał zręcznie prowadzona i silnie wykonana wyprawa wojenna uzupełniła nasze panowanie. Nie mając już więcej zwalczać nieprzyjaciół, będzie wojsko nasze musiało mnogie inne pokonywać trudności, rozpoczynając roboty około kolei żelaznych, tak potrzebnych dla wzrostu i podniesienia kolonii.

W Francyi będzie posiadało wojsko w obozie pod Chalons wielką szkołę, która ducha i karność wojskową na tej samej utrzyma stopie, na jaką wzniosły się w obecnej chwili.

Cesarz Napoleon zapisał swym dawnym towarzyszom chwały swe posiadłości prywatne i nadzwyczajne, ale senat zagarnął je podczas restauracji. Chcąc choć w części spełnić zapis ten szlachetny wotowaliście sumę 8 mil. fr., a inna raz przyzwoliliście blisko 3 mil. fr. na roczne wsparcia dla dawnych wojskowych. Z tem wszystkim pragnęłam, aby osobny medal odświeżył ostatnią myśl dawnego wodza w pamięć wszystkich tych, co niegdyś służyli w naszych armiach. Przeszło 300.000 Francuzów i cudzoziemców upomniało się o ten medal, jako wspomnienie z epopei cesarstwa. Otrzymałszy go, mogą zawołać z dumą: „I ja należałam do wielkiej armii!“ — słowa, które im słusznie przepowiedział Cesarz jako przysne dyplomy szlachectwa.

Nasza marynarka utrzymuje na wszystkich morzach honor francuskiej bandery. W Chinach walczy wspólnie z angielską flotą, aby uzyskać zadasyuczynienie za doznane urazy i pomścić krew naszych okrutnie wymordowanych misjonarzy.

Tu następują słowa, odnoszące się do polityki zewnętrznej i ostatnich wypadków, które według depeszy telegraficznej przytoczyliśmy w 17. i 18. num. Gazety.

— Za umieszczenie pewnego artykułu w numerze niedzielnym został dziennik *Spectateur* na zawsze zamknięty. Dziennik *Patrie* przemawia zatem, ażeby Anglia i Belgia wydalily zbiegów nieoczekując dyplomatycznej interwencji. Ten sam dziennik zapewnia, że między Anglią a Austrią nie istnieje co do nawigacyjnego aktu zupełne porozumienie.

Monitor zwraca uwagę na to, że belgijski dziennik *Le Drapeau* w pośród ogólnego oburzenia ośmiela się pochwalać jawnie zamach na życie Cesarza, należy zatem oczekiwać, co postanowi w tej mierze belgijski rząd. Oprócz dziennika *Spectateur* zniesiony został także i dziennik *Revue de Paris*. — Odnosne sprawozdanie oznajmia, że w obecnem położeniu nie można dłużej znosić, by pewne dzienniki występowały przeciw dynastyi i ustawom, wystawiając w widoku inne nadzieje. Artykuł *Monitora* sprawił wrażenie; oczekują, co odpowie Belgia.

Cesarz Alexander przysłał tutaj generała-adjutanta księcia Warszawy z własnoręcznem pismem gratulacyjnem.

— Według doniesień dzienników *Droit* i *Gazette des Tribunaux* odkryło sądowe śledztwo już tyle dowodów, że najdalej w połowie przyszłego miesiąca zapadną wyroki w sprawie zamachu.

— Dziennik *Constitutionnel* powtarza, jak wielką moc ducha okazała Cesarzowa Eugenia w chwili eksplozyi; a Cesarz ile się zajmował oliarami tej katastrofy; spoztrzezono także, że Cesarz przyodział generała Roguet swoim paletotem, gdyż jego podziurawiła eksplozya. Z pomiędzy tych, co się odznaczyli oprócz komisarza policyi Hebert, wymienia *Constitutionnel* brygadiera Alesandri, tego samego, który schwytał mordercę Pianori. Obecnie schwytał w pośród tłumu jednego bandytę z krucicą.

— W nocy z 17. b. m. przetrzasano kanał w hotelu de France et de Champagne dla przekonania się, czyli tam nie wrzucono

czego. Dziennik *Patrie* udziela o uwięzieniu Pierrego następujących szczegółów: „Jak wiadomo, uwięził Pierrego policyjny komisarz Herbert. W chwili, gdy go przyaresztowano, zmieszał się bardzo. Chodziło mu zapewne o samego siebie, i lękał się morderczego skutku maszyny, którą miał w kieszeni, gdyż wołał kilka razy: „Strzeżcie się, strzeżcie się! może być nieszczęście!“ — Sądowe śledztwo idzie z pospiechem. Świadców już przesłuchano wielu, pomiędzy innymi i właścicielkę hotelu, gdzie mieszkali Pierri i Da Silva. Jak dziennik *Pays* zapewnia, nie ma wątpliwości, że spisek uknuto za granicą, i że jest w związku z skrytobójcami i londyńskimi zbiegami. Według doniesień tego samego dziennika pokazuje się ze śledztwa, że bomby rzucano z tłumu.

— Ich Mość Cesarstwo postanowili udać się na wiosnę w podróż do Algierji. Ta wycieczka sprowadzi niezawodnie niektóre następstwa w organizacyi tej ważnej kolonii.

Szwajcarya.

(Wsparcie robotników.)

Berna, 12. stycznia. W Genewie odbyły się na nowem zgromadzeniu robotników narady względem zatamowania robót. Jednak zgromadzenie było nieliczne przytem niedołężne, więc nieprzyszło do żadnej uchwały. Na zgromadzeniu znajdowali się tylko najniecierpliwsi, a mianowicie ci, którzy niechcieli przystać nawet na wnioski wydziału wsparcia. Te wnioski są za utworzeniem centralnej kasy przy każdym stowarzyszeniu, z kąd w czasie braku zarobkowania mają udzielać robotnikom zaliczki. Wkładkowy kapitał ma wynosić 300.000 franków, do czego ma rząd przyczynić się w kwocie 100.000 franków. Tak opiewa wydziałowy projekt statutów, który był przedłożony radzie państwa do potwierdzenia, i który już został potwierdzony. Rząd ma przedłożyć wielkiej radzie na najbliższem posiedzeniu projekt ustawy, według której udział państwa w kwocie 100.000 franków na żądanie stowarzyszeń wsparcia, ma być potwierdzony.

Włochy.

(Ustąpienie Ratazzego.)

Turyń, 15. stycznia. Dziś rano nadeszła tu wiadomość telegraficzna zamachu na Cesarza Napoleona; zaraz potem zebrała się rada ministeryjna. Król przyjął dymisy pana Ratazzi i porucił prowizorycznie ministerstwo spraw wewnętrznych panu Cavour, a ministerstwo skarbu panu Lanza. W nagłym postanowieniu takim upatrują skutek wielkiego wrażenia, jakie sprawił wypadek paryski. Rola w tem Włochów wywrze wielkie skutki na ich ojczyznę, a mocarstwa przyłożą się więcej niż kiedykolwiek do tego, ażeby na zawsze poskromić kraj, w którym Mazzini może publicznie dziennikami ogłaszać nieczyste spiski. Gwałtowne i drażliwe debaty z ostatnich tygodni w tutejszej izbie deputowanych, nie mogą mieć miejsca przy tej opinii, jaką dziś o Włochach powzięła Europa i spólna dążność gabinetów. Ratazzi był przewodzcą bezwzględnej polityki, nieprzyjajnej konserwatystom i partyi kościelnej; sam więc uczuł, że postępowanie jego chybia drogi prawej, i ustąpił dobrowolnie zasadam umiarkowanej polityki. Już ostatnich tygodni nalegał na zmianę francuski gabinet, teraz widział sam, że się utrzymać nie może.

Niemce.

(Adres izby i odpowiedzi księcia Pruskiego. — Te Deum. — Obchód uroczystości koronacyi i orderów. — Wielki książę t.)

Berlin, 18. stycznia. Jego królewiczowska Mość książę pruski przyjął wczoraj adres wyższej izby, i na przemowę prezydenta izby odpowiedział w tej treści: Adres przyjmuję z wielką radością. Ma on tem większe znaczenie, gdy został w obu izbach jednogłośnie przyjęty. Słabość Jego Mości Króla jest wprawdzie wielką od Boga zesłaną próbą dla kraju, jednak Najwyższy wysłuchał modłów, i zdrowie Króla polepsza się z każdym dniem; pomimo tego okazuje się potrzeba, aby dla oszczędzenia królewskiego zdrowia, był kto jakiś czas Jego zastępcą. Przyjąłem to zastępstwo w tem jedynie przekonaniu, że obie izby sejm, będą wspierać nie tylko mnie ale i rząd Jego królewskiej Mości. Obecne stosunki znałyby mnie na krótką nieobecność i podróż do Anglii, jestem jednak mocno przekonany, że podczas mej nieobecności, zajmować się będzie sejm z zwykłą gorliwością sprawami, które przedłoży mu rząd.

— Dziś rano o pół do dwunastej odspiewano na cześć szczęśliwego ocalenia Cesarza Napoleona III., uroczyste *Te Deum* w kościele s. Jadwigi. Francuski poseł przy królewsko-pruskim dworze, margrabia de Moustier, przybył na tę uroczystość z wszystkimi członkami francuskiego poselstwa w świątym uniformie. Prócz tego znajdowali się na tej uroczystości minister-prezydent i minister spraw zewnętrznych baron Manteuffel, dyrektor w ministeryum spraw zewnętrznych, tajny radca legacyjny Balan, wszyscy członkowie dyplomatycznego ciała, niewyjawszy nawet tureckiego posła i jego sekretarza, rosyjski wojskowy pełnomocnik hrabia Adlerberg, książę Radziwiłł i jeszcze wiele innych znakomych osób.

— Dzisiejszy obchód uroczystości koronacyi i orderu odbył się cicho i prawie smętnie, gdyż nikt z zaproszonych nie mógł oderwać swej myśli na ciężką słabość Jego Mości Króla, który był jedyną wszystkim radością przy tej uroczystości. Nabożeństwo odbyło się w kaplicy królewskiego zamku. Na niem znajdowali się wszyscy ci kawalerowie, którzy w upłynionym roku otrzymali or-

dery i wszyscy ci urzędnicy i oficerowie, którzy na tę uroczystość bywali zwykle zapraszani.

Karlsruhe, 22 stycznia. Wielkiej książę Badeński, Ludwik, umarł dziś o godzinie 6 $\frac{1}{2}$ zrana.

Rosya.

(Śmierć Metropolity kijowskiego. — Projekt zniesienia klasyfikacyi służby. — Rozkaz dzienny księcia Baryatyńskiego.)

Petersburg, 9. stycznia. Uroczystość Bożego narodzenia, obchodzona w ciągu bieżącego tygodnia po rosyjskich cerkwiach, została zakłócona śmiercią jednego z najzacniejszych sług tego kościoła. Dnia 2. stycznia umarł Metropolita kijowski. Dziennik *Północna pszczoła* ogłasza dzisiaj ten wypadek z depezy telegraficznej temi słowy: „Kijów 24. grudnia. Ogłóście to prawowiernym: rosyjska cerkiew wysłała nowego orędownika za Cara i za Rosyę do nieba. Ośmdniesięcioletni metropolita w Kijowie zasnął w Bogu dnia 21. grudnia o godzinie 8 minucie 15tej. — Jednak miły lubo rzewny jest żal nad grobem tego świętego orędownika, który w konaniu wyrzekł po dwakroć: Pierwsza gdy stanę przed Boga obliczem, będzie moja modlitwa za Cara, jego dzieci, braci, za cały cesarski dom, i za całą Rosyę. Gdy czterdzieście miesięcy i dwadzieścia dni pożywał bezustannie świętą wieczerzę, ujął w ostatnim dniu kielich Chrystusa i rzekł: „Moje życie, moje światło, moja nadzieja! Żył na krzyżu, umarł na krzyżu, w cierpieniach do kresu dni.“ Był 39 lat prałatem, 20 lat metropolitą, zakonikiem 60 lat.“

Z **Petersburga** donoszą dziennikowi *Nord*, że rada ministrów i rada państwa, jednogłośnie przyjęły projekt, według którego istniejąca dotąd w cywilnej służbie rządowej hierarchya klas ma być zniesiona, tak że na przyszłość przy obsadzeniu i nominacyi urzędników niebędzie uważać się na stopień ani porządek klas.

— Namiestnik Kaukazu, książę Baryatyński wydał do komendanta wojsk nad morzem Kaspijskiem rozkaz dzienny względem zajęcia Sałatawii. „Dziękuję Wam“, mówi, „Mości książę Orbelianie za zręczne i skuteczne działanie, któremi zostało dononane zdobycie Sałatawii. Torując sobie wszędzie drogę, pomimo mocno ufortyfikowanych i zacięte bronionych pozycyi nieprzyjaciela, zamknąłeś Mości książę, poczet świetnych i sławnych czynów w tym kraju. Dnia 26. listopada został nieprzyjaciel porażony na głowę i pozostał 350 poległych na placu, między tymi pięciu Najbów. Dziękuję wszystkim generałom, sztabowym i wyższym oficerom i szeregowcom, co brali udział w tych walkach, które trwały pięć miesięcy i rozstrzygnęły los Sałatawii.“

A z y a.

(Telegram indyjski. — Doniesienia z Hongkong. — Przyjaźne stosunki z Japonią.)

Z **Marsylii** telegrafują pod dniem 18. stycznia: „Poczta z Alexandrii przynosi wiadomości z Bombaju z 24. grudnia. W potyczce z gwaliorskim kontyngensem został generał Hope Grant lekko ranniony. Bój trwał tylko pół godziny. Kontyngens nieprzyjacielski wynosił z wojskiem nieprzyjajnych Radzów 20.000 ludzi. Komunikacya między Bombajem, Kalkutą a Luknowem była przerwana. Główny redaktor dziennika *Bombaj Times* został usunięty, gdyż uchybił przepisom.“

Hongkong, 29. listopada. Na północy Chin panuje pokój. Generał Ashburnham i pułkownicy Pakenham, i Wetherall udali się do Indyi.

Z **Japonii** donosi prywatna korespondencya do dziennika *Pays*: „Cesarz Japonii wydał kilka dekretów względem wykonania zawartego niedawno traktatu z Holandją, Anglią i Ameryką. Jeden z tych dekretów z dnia 25. października udziela księciu Hayashi tytuł „cesarski nadkomisarz“, i porucza mu utrzymywanie stosunków z cudzoziemcami. Jego pełnomocnictwa rozciągają się na trzy porty: Nangasaki, Simoda i Hakodadi. Książę rezyduje w mieście Simoda, które elektryczny telegraf łączy z stolicą Jedo. Ten sam dekret zawiera formalności, które muszą wykonywać cudzoziemcy, aby w tych portach mogli prowadzić handel. Te ustawy są bardzo liberalne i w duchu zawartego traktatu. Terazniejszy Cesarz jest tyle oględny, ile jego poprzednik był fanatyk. Książę Hayashi jest także bardzo światły i uczony. Mówi kilkoma językami, i bywał już dawniej w stosunkach z kilkoma europejskimi pełnomocnikami.“

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 22. stycznia. *Monitor* wymienia środki ostrożności, jakie przedsięwziął rządbelgijski co do wychodźców politycznych. Obiegają pogłoski, że Anglia wydała zbiegów.

Pays donosi, że rząd sardyński zamierza zażądać zwrotu okrętu „Cagliari“; na wypadek odmownej odpowiedzi ma nastąpić zerwanie stosunków dyplomatycznych z państwem neapolitańskim.

Upewnniają, że polegając na zrobionych odkryciach, żąda rząd francuski współdziałania sądów w Rzymie, Florencyi i Neapolu co do śledztwa z spiskowymi. W związku z zamachem paryskim miały już zająć niektóre aresztacje w stolicy rzymskiej.

Według otrzymanych z Hiszpanii wiadomości, zagrażają w kraju nowe niepokoje.

Patrie pochwała wraz z *Monitorem* najnowszy krok Belgii w sprawie wychodźców, upatrując w tem zadosyćczynienie dla opinii publicznej całej Europy.

Londyn, 22. stycznia. Rząd otrzymał nową pocztę zamorską z Kalkuty z 25. grudnia. Pułkownik Sealon zadał powstańcom

w obrębie królestwa Delhów dwie dotkliwe klęski d. 11. i 15. grudnia. Straty Anglików są bardzo nieznaczne. Komunikację między Bombajem a Kalkutą przywrócono na nowo.

Na wczorajszej rewii morskiej w Wolwich znajdował się J. M. książę Prus i wielu innych dostojnych gości. Samej Królowy i księżny Prus nie było. Na wstępie do opery wczoraj wifano dwór okrzykami zapalu.

Paropływ Arago zawinął z Ameryki, przywoząc 460.000 dol. w gotówce i wiadomości z Nowego Yorku po dzień 9. b. m. „Atlantic“ przybył do Nowego Yorku z powrotem z Europy.

Poselstwo prezydenta gani ale i uniewinnia zarazem postępowanie komandora Paulding w sprawie Walkera.

Hongkong, 16. listopada. Przedłożone gubernatorowi Yeh ultimatum lorda Elgin nie odniosło żadnego skutku.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 25. stycznia. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny: męc pszenicy (82 \mathcal{E}) 2r.44k.; żyta (75 $\frac{1}{2}$ \mathcal{E}) 1r.33k.; owa (47 $\frac{3}{4}$ \mathcal{E}) 1r.6k.; hreczki 1r.37k.; — cetnar siana 1r.8k.; okotów 47k.; — sąg drzewa bukowego 10r.35k., dębowego 8r.18k., sosowego 8r.17k. mon. konw.

Ołomuniec, 13. stycznia. Spęd bydła rzeźnego na tutejszą targowicę wynosił 23 krajowych, a 41 galicyjskich wołów i krów, i przy wielkiej konkurencji kupców rozkupiono małą tę liczbę. W porównaniu z przeszłym tygodniem nie doznały ceny żadnej zmiany. Najwyższa cena za parę wołów ważących 720 \mathcal{E} mięsa i 100 \mathcal{E} łożu wynosiła 465r. w. w., najniższa za 480 \mathcal{E} mięsa i 40 \mathcal{E} łożu 265r. w. w., a przeciętna cena za 630 \mathcal{E} mięsa i 55 \mathcal{E} łożu wynosiła 376r. w. w.

Kurs lwowski.

Dnia 25. stycznia.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski mon. konw.	4	43	4	46
Dukat cesarski „ „	4	46	4	49
Półimperial zł. rosyjski „ „	8	16	8	20
Rubel srebrny rosyjski „ „	1	36	1	37
Talar pruski „ „	1	32 $\frac{1}{2}$	1	34
Polski kurant i pięciozłotówka „ „	1	10	1	11
Galicyj. listy zastawne za 100 złr. } bez	78	53	79	20
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne } kuponów	77	42	78	20
5% Pożyczka narodowa }	83	30	84	15

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. stycznia o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 84 $\frac{3}{8}$ — 84 $\frac{1}{2}$. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 93 — 94. — Lomb. wen. pożyczki z 5% 95 — 96. Obligacje długu państwa 5% 81 $\frac{3}{8}$ — 81 $\frac{1}{2}$, det. 4 $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{8}$ 71 $\frac{1}{4}$ — 71 $\frac{1}{2}$, det. 4% 64 $\frac{3}{8}$ — 65, detto 3% 50 — 50 $\frac{1}{2}$, detto 2 $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{8}$ 41 — 41 $\frac{1}{2}$, detto 1% 16 $\frac{1}{4}$ — 16 $\frac{1}{2}$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 97. — Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 96 — —. Detto Peszt. 4% 96 — —. Detto Medyol. 4% 95 — —. Obligacje indemn. niższ. austr. 5% 88 $\frac{1}{4}$ — 88 $\frac{1}{2}$, detto węgier. 79 — 79 $\frac{1}{2}$, detto galic. i siedmiogr. 78 $\frac{1}{2}$ — 78 $\frac{3}{4}$, detto innych krajów koron. 85 $\frac{1}{2}$ — 86 $\frac{1}{2}$. — Oblig. bank. 2 $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{8}$ 63 — 64. Pożyczka loter. z r. 1834 341 — 343. Detto z roku 1839 124 $\frac{3}{4}$ — 125 $\frac{1}{4}$. Detto z r. 1854 106 $\frac{1}{4}$ — 106 $\frac{1}{2}$. Renty Como 16 — 16 $\frac{1}{4}$.

Galicyj. list. zastawne 4% 78 — 79. Póln. Oblig. Prior. 5% 86 $\frac{3}{4}$ — 87. — Glognickie 5% 80 — 81. Obligacje Dun. żeglugi par. 5% 85 $\frac{1}{2}$ — 86. Oblig. Lloyd (w srebrze) 5% 87 — 88. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 111 — 112. Akcje bank. narodowego 978 — 979. Akcje c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 243 $\frac{1}{4}$ — 243 $\frac{1}{2}$. Akcje niż. austr. tow. eskomp. 123 $\frac{1}{2}$ — 123 $\frac{3}{4}$. Detto Budzynieko-Lincko-Gmundzkiej kol. 232 — 233. Detto póln. kolei 183 $\frac{1}{4}$ — 183 $\frac{1}{2}$. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 308 — 308 $\frac{1}{4}$. Detto kolei ces. Eliz. po 200 złr. z wpłatą 30% 102 $\frac{3}{4}$ — 103. Detto Połud.-pólnocn. niem. komunikacyjnej kol. żel. 95 $\frac{3}{4}$ — 95 $\frac{7}{8}$. — Detto cisiańskiej kolei żel. 100 $\frac{3}{4}$ — 101. Detto Lomb.-wen. kol. żel. 260 $\frac{1}{2}$ — 261. Detto Cesarza Franc Józ. wschod. kol. żel. 194 $\frac{1}{2}$ — 195. Detto losy tryest. 105 — 105 $\frac{1}{2}$. Detto tow. żegl. parowej 542 — 543. Detto 13. wydania 101 — 101 $\frac{1}{2}$. Detto Lloyd 375 — 377. Peszt. mostu łańcuch. 60 — 61. Akcje młyna parowego

więd. 60 — 62. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 19 — 20. Detto 2. wydania 29 — 30. Esterhazego losy 40 złr. 78 $\frac{1}{2}$ — 79 Windischgrätz losy 24 $\frac{3}{4}$ — 25. — Waldsteina losy 27 — 27 $\frac{1}{4}$. — Kęglevicha losy 15 $\frac{1}{4}$ — 15 $\frac{3}{4}$. Kę. Salma losy 43 — 43 $\frac{1}{2}$. St. Genois 38 — 38 $\frac{1}{4}$. Palfiego losy 40 — 40 $\frac{1}{2}$. Clarego 39 $\frac{3}{4}$ — 40.

Amsterdam 2 m. 88 $\frac{1}{4}$ l. Augsburg Uso 106 $\frac{3}{4}$. — Bukareszt 31 T. 267. — Konstantynopol 31 T. — — Frankfurt 3 m. 105 $\frac{7}{8}$ l. — Hamburg 2 m. 78 $\frac{1}{4}$. — Liwurna 2 m. 104 $\frac{1}{2}$. — Londyn 3 m. 10 — 21. — Medyolan 2 m. 104 $\frac{3}{4}$. — Paryż 2 m. 123 $\frac{3}{8}$. — Cesarzskich ważnych dukatów agio 8. — Napoleons'dor 8 16 — 17. Angielskie Sover. 10 21 — — — Imperial Ros. 8 25 — 26.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 25. stycznia.

Oblig. długu państwa 5% 82; losowane obligacje 5% —; obligacje długu państwa 4 $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{8}$ 71 $\frac{1}{4}$; 4% 64 $\frac{1}{2}$; 3% —; 2 $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{8}$ —; pożyczka loter z r. 1834 —; z r. 1839 125 $\frac{1}{4}$; z r. 1854 106 $\frac{1}{2}$; pożycz. nar. z r. 1854: 84 $\frac{1}{2}$. Oblig. banku —. Akcje bankowe 980. Akcje zakładu kredytowego 242 $\frac{3}{4}$. Akcje kolei póln. po 1000 złr. —. Austr.-franc. akcje kolei żelaz. po 500 fr. z wypłatą w ratach —; detto z pełną wpłatą 309 $\frac{1}{2}$; — kolej żelazna lomb.-wenecka —. Akcje kolei nadciśkiej —. Kolej cesarzowa Elżbiety —. Kolej połud.-póln. komunikacyjna 190 $\frac{1}{2}$. Akcje żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. 543. Akcje żeglugi parowej Lloyd'a po 500 złr. —. Akcje niższ.-austr. Towarzystwa eskomp. po 500 złr. 620. Galic. listy zast. 4% —. Oblig. indemn. niż.-austr. —; detto innych krajów koron. —; detto galicyj. 78 $\frac{3}{4}$. detto węgierskie 79 $\frac{1}{8}$. Amsterdam —. Augsburg 106 $\frac{3}{4}$ l. — Bukareszt 267. Konstantynopol —. Frankfurt 106. Hamburg 78 $\frac{1}{4}$. Lipsk —. Liwurna —. Londyn 10.20. Medyolan 104 $\frac{3}{8}$. Marsylia 123 $\frac{1}{2}$. Paryż 123 $\frac{3}{4}$. Agio duk. ces. 8.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. stycznia.

Hotel rosyjski: PP. Petrowicz Ksaw., z Wołostkowa.
Hotel europejski: PP. Siemiginowski Wład., z Czeremchowa. — Siemiginowski Bron., z Torskiego. — Chwalibóg Jan, z Lipowiec — Terech Michał, ces. ros. sekretarz koleg., z Dembicy.

Hotel Langa: P. Abrahamowicz Józef, z Trójcy.

Hotel Kuhna: PP. Pożakowski Hier., z Ustyanowa.

Do domu prywatnego: P. Hr. Dzieduszycki Jan, z Siechowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. stycznia.

PP. Br. Eisenstein Karol, c. k. rotmistrz, do Gródka. — Łodyński Hier., do Milatyna. — Obertyński Alex., do Haulowic. — Schöneck Aug., c. k. rotmistrz i Br. Schloisnigg Teodor, c. k. pułkownik, do Gródka. — Schennót Edward, do Rosyi. — Starzyński Bojom., do Snowicza. — Ks. Thurn-Taxis Emer., c. k. pułkownik, do Żółkwi. — Walewski Alex., do Kłodna.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. i 24. stycznia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza według wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.68	— 6.0°	93.8	północny	sl. śnieg
2. god. popoł.	328.65	— 4.8°	87.5	„	„ pochmurno
10. god. wiecz.	328.93	— 7.6°	84.5	„	„
Wysokość śniegu 1...					
7. god. zrana	329.65	— 11.5°	93.9	poł.-wsch.	sl. mgła
2. god. popoł.	330.33	— 7.4°	92.9	południowy	ci. pogoda
10. god. wiecz.	331.03	— 10.8°	91.4	„	sl. „

TEATR.

Dziś na scenie niemieckiej: „Hamlet.“ Trajedyja Schekspira.
Jutro: Przedst. polskie: „Narzeczeni,“ komedyja w 2 aktach Józefa Korzeniowskiego, i „Nieszczęśliwy człowiek,“ komedyja w 3 aktach z niemieckiego.
Jutro w sali reductowej jest reduta.

KRONIKA.

Dnia 20go b. m. wieczorem o godzinie 5. minucie 36 spostrzeżono w Ołomuńcu w południowo-zachodnim kierunku ognisto-czerwoniawy obłoczek, za którym leciał meteor ku stronie północno-wschodniej w kształcie i wielkości księżycy w pełni. Zostawiając po sobie długą czerwoną smugę znikł nagle. W Krakowie zaś zciemniło się nagle dnia 21. b. m. rano o godzinie 10. minucie 45 przy wilgotnym zimnym powietrzu, i podczas wielkiej śnieżnej zamieci uderzył piorun, po którym dał się słyszeć przeciągły silny grzmot. Zaraz potem wyjaśniło się powietrze zupełnie.

— Z Londynu donoszą: Królewską rodzinę zabawiła dnia 14go b. m. w ujeżdżalni zręczność Johna S. Raney, Amerykanina, który w najkrótszym czasie najdziksze uśwaja konie. Zaczął z dzikiem, 18 miesięcznym źrebkiem, chowu u księcia Alberta. Źrebek było dotąd tylko na uździenicy trzymane. W półtora godziny sam na sam z źrebkiem tak je ułaskawił, że gdy wszedł dwór, zastał już Amerykanina na koniu, który stał jak wryty, nawet wtedy, gdy w hębny bić zaczęto. Po ustępie dworu znowu na kilka minut, zastali źrebek na ziemię leżące spokojnie, chociaż Amerykanin drażnił je i szarpał za nogi

tylne. Później wprowadzono konia znanego z dzikości w Londynie, a którego Amerykanin jeszcze przedtem uchodził. Koń powodował się jak jagnię, na znak Amerykanina kiadał się na ziemię, stał spokojnie, gdy mu rozkazał, posuwał się, gdy go pelano. Nareszcie ułaskawił trzeciego bardzo pięknego konia z królewskiej stajni, tak dalece, że nikt nie dowierzał własnym swym oczom. Najciekawsza jednak jest to, że Amerykanin powierzył swą tajemnicę generał-majorowi Richard Airey. Major zapewnia od siebie, że postępowanie z końmi według systemu Amerykanina jest tak dobre, że żaden znawca ani konuszy nie może przeciw temu zarzucić. Gdy w drodze subskrypcyjnej zbiera pewną kwotę pieniędzy, ogłosi Amerykanin swoją tajemnicę.

— Tej zimy spadło w całej Azji nadzwyczajnie wiele śniegu. Straszna burza srożyła się 32 godzin; wszczęła się pod Marsiną w nocy z 19. na 20. grudnia. Grecki kościół w Ajaka został zupełnie śniegiem zasypany, i wiele kosztowało pracy dostać się spodem przez wybity tunel w śniegu do klasztoru, gdzie ocalono pięciu zakonników. Poszli w tem za poradą tureckiego oficera inżynierii, który w Marsinie znajdował się z przypadku.